

En Vise

om

Dunderlandsbanen.

1. Jeg reiste ifra Sulis den syttende Mai i Vaar,
Alt hid til Dunderlands-Banen, Som der er talt om i
mange Aar. Men da jeg kom paa Kisten hid, Saa fik jeg se
den store Butik, Der fik vi Laddevin og Skaap, For at holde
Humøret op.

2. Det første som vi maatte, Det var at faa os Hus,
Men hu, for tusind Djevler, Vi blev saa fuld af Lus. Vi
fik nu bo nedi et Skjul, Der flaug hun fint og laa paa
Lur, Med lange Ben og Ryggen graa, Hun vilde paa os gaa,

3. Det første som mit Die, Paa Moens Torv fik se,
Det var en engelsk Ingeniør, Som Buxen rak til Kne, Han
havde Borgnet og Stof, Han skulde stifte Banen op, Som
gaar fra Havets brede Strand, Alt op til Dunderlandsbalden.

4. Vi staar nu her paa Torvet En flere hundred Mand,
Og alle skal Arbeide I denne Dunderlandsbalden. Faar ingen
Mad og ingen Snus, For Pengene haver taget slut. Vi
ønsket Penge skulde ha, For at komme os her ifra.

V box 3:63

846009307

2

5. Man gaar nu saa paa Byraaet, Alt for hver enda Dag, Men samme Svar bestandig: Vi ingen Sluff vil ha. Men, da Nøden blev for stor, Vi blev da loft at grave Jord. For ellers havde vi med Magt Tat hele Mejers Paf.

6. Vi begyndte da at arbeide, Vi var tilsammen fem, Det var ved Guldsmedvika Vi maatte bryde Sten. Arbeidet det gif noksaa bra, For Sten i Fart de vilde ha. En Ingeniør tæt ved os sto, Han gaa som en Ko.

7. Ja, da vi havde arbeidet 3 Timer tretti tre, For Lønningsdagen var kommen, Ja, men da fik vi se, Tre Kroner skulde være nok, Alt til den simple Arbeidsrok, Og hvis man ikke det vil ha, Saa fik man gaa herfra.

8. Ja, nu er Streifen kommen, Og det med saadan Storm, Men mange stod og gabte, For Madlisten var ei tom, Men det var ingen Raad med det, For alle maatte følge med, For Blodet rent og enig hedt, Som Krigsmand ud i Felt.

9. Om Streifen vil jeg ei nævne, For det ved vi alle og hver, Fast mange vilde bryde, For Sulten var for svær. Vi gif nu her med aaben Mund, For alle var sulken som en Hund. Men Humør og Mod vi havde nok, For at holde Streifen op.

10. Da Streifen var beseiret, Og de med Frihed fang, De hundred som var bevæbnet, De reisde hjem med Stam. Det var en liden Hjælpetrop, Som Engellsmanden havde faat. De skulde hjelpe Engellsmand, For at seire i Norges Land.

11. Vi staar nu her i Schakten En firti femti Mand. Og Feislen gaar bestandig Den hele lange Dagen. En Ingeniør staar med aabent Gap, Han vil vi skal slaa lidt haardere Slag, Og Tolken ved hans hoire Haand, Han spør om det gaar an.

3

12. Ja, nu er Listen skreven, For at se hvem Hjemstavn har, Saa bliver vi forteret, For at se, hvem dem skal ta. Ja, den som ingen Hjemstavn har, Ja han blir sparket her ifra. Det glæder da vist mangen og hver, Som født er blevet her.

13. Ja, mange hjem maa reise, Som ingen Hjemstavn har, Men det er tungt at se paa, For saa mangen slink en Kar, Som ærlig arbeider for sit Brød, Men end blir stedt i saadan Nød, Alt for en fremmed Engellsmand, Som driver i vort Land.

15. Jeg aldrig saa'nt kan huske 3 fra min Barndomsaar, For mange blir hjemstiftet, Som ogsaa Benge har, Med Haandjern paa, med Lænker i, En Hyrde ogsaa følger di. Det glæder mange i denne By, Som Hjertet har af Bly.

14. Vi bor nu i en Baraffe Tilsammen sexti to, Den ligner mest et Ishus, Som ingen Dyr vil bo. Om Morgenen skal vi op i Haft, Da sidder Dielaaga fast, Og hofter som den værste Ulo, For Halsen den er fuld.

16. Ja, saadan maa man lide En stakkels Arbeidsmand, Som hid er blevet narret Til denne Dunderlandsdalen. Ja, om en havde været Dolk, Saa kunde han vel ha tat sig op. Det viser sig for alle og hver, Som her paa Banen er.

17. Jeg lyster ei at skrive Om denne Banen mer, Er Bisen ikke rigtig, Undskyldning da jeg ber. For vores Lønning kommer strax, Vi faar den paa en Helligdag. Der fins vist ingen anden Stand 3 hele Norges Land.

18. Nu skal jeg lidt fortælle Om Banens Provianttor, Han heder L. A. Mejer, De kjender ham vist fra før, Provianten den er nok saa bra, Men Treker vil han gjerne ha. Det faar vi føle paa vor Pung, Naar Lønningsdan er fuld.

19. Ja, Piger fins der nok af Omkring vort Arbeids-
lag, Fast dem er lidt for stramme, Skjont Sluften vil dem
ha. Ja, Torklær har dem forud brugt, Ja, nu med dem
saa er det slut. Sin Løn den vil dem have naa, For dem
sig en Hat skal faa.

20. Ja, vil De nu ha vide, Hvem Wisens Digter er,
Det er en Gut fra Kristiania, Som her i Norden er. Han
vil en Reise for sig se, Alt til sin aller Kjæreste, Som bor
blandt Nordens Klippeværg, Mit Naavn er Olaf Berg.

(Eftertryk forbydes).

Pris: 25 Ore,